

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 2—3 po południu.

Pr numerata: Miesięcznie Mk. 500.000.—

M. ŁODZI

Głoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery
szp. na stronie) Mk. 125000.—Przed tekstem
Mk. 375.000.—za wiersz (dwie szpalty na
stronie) Drobne 25000 marek za wyraz.
Najmniejsze ogłoszenie mk. 250.000.—

Cena egzemplarza 125.000 Mk

Nr 4. (227.)

Łódź, wtorek 22 stycznia 1924 r.

Rok VI.

W sprawie budowy Domu Ludowego.

W długim szeregu doniosłych zagadnień, wymagających jaknajrychlejszej realizacji, jedno z pierwszych miejsc zajmuje niewątpliwie sprawa budowy Domu Ludowego. Konieczność zapewnienia licznym na terenie naszego miasta organizacjom zawodowym i społeczno-kulturalnym własnej siedziby, odpowiadającej nowoczesnym wymaganiom, nie może budzić wątpliwości.

Zdawała się to rozumieć poprzednia Rada Miejska, która w pierwszych miesiącach swej kadencji, w maju 1919 r., uchwaliła w zasadzie budowę Domu Ludowego i w tym celu zaleciła Magistratowi wyznaczenie odpowiedniego miejsca oraz przedstawienie w terminie 2-miesięcznym planu budowy wraz z kosztorysem. Magistrat poprzestał na wyznaczeniu odpowiedniego miejsca przy placu Dąbrowskiego i w tym stadium sprawa przetrwała kilka lat. Ruszyła z martwego punktu już w końcowym okresie kadencji, kiedy to powołany przez b. Radę Miejską Komitet Budowy Domu Ludowego rozpiął konkurs zamknięty. Decyzję o rozpisaniu tego konkursu powziął Komitet na posiedzeniu w dniu 2 stycznia 1923 r. I oto po czterech latach od chwili zainicjowania tej sprawy osiągnięto pierwsze—dość wątpliwe zresztą—rezultaty w postaci nadesłanych projektów architektonicznych.

Od tego momentu daje się zauważyć żywsze zainteresowanie ówczesnych władz miejskich sprawą budowy Domu Ludowego. Sąd konkursowy nie uznał żadnego z nadesłanych projektów za odpowiedni, orzekając jedynie, iż „jako materiał do dalszego opracowania“ nadają się projekty architektów: Landego i Ranieckiego. Na posiedzeniu w dn. 24 kwietnia 1923 r. Komitet stwierdził, że konkurs ograniczony nie dał całkowicie zadawalniających rezultatów i postanowił ogłosić konkurs publiczny po uprzednim ściśle przejrzaniu i zmodyfikowaniu programu budowy. Magistrat uchwałą z dn. 11 maja tegoż roku wyraził swą zgodę na stanowisko Komitetu budowy, atoli wkrótce nastąpił niespodziewany zwrot w tej sprawie. Prawdopodobnie wobec przewidywanego kresu kadencji Rady Miejskiej rozpoczyna się niezdrowe forsowanie ospale dotąd prowadzonej akcji, która jednakże wobec braku ściśle określonego programu budowy nie mogła wydać pożądaných wyników. Uchwałą z dnia 6 lipca 1923 r. wbrew pierwotnemu postanowieniu z dn. 11 maja 1923 r. Magistrat powierzył wykonanie planów i prowadzenie budowy architektowi Stifelmanowi, co, jak wskazaliśmy, było sprzeczne zarówno z opinią sądu konkursowego, jakoteż ze stanowiskiem, zajętem w tej sprawie przez Komitet Budowy. Zaznaczyć należy, że umowa z arch. Stifelmanem została podpisana w dn. 24 lipca r. ub., t. j. w dniu rozpoczęcia działalności przez nową Radę Miejską.

Przeciwko tej decyzji zgłosili stanowczy sprzeciw członkowie poprzedniego Komitetu Budowy Domu Ludowego, b. przewodniczący Rady

Miejskiej i tegoż Komitetu, Remiszewski, i radny Rapalski. Niedość na tem: w piśmie z dn. 14 lipca 1928 roku przewodniczący Komitetu, starosta Remiszewski, zgłosił w imieniu Komitetu protest przeciwko powziętej przez Magistrat uchwale, powierzającej arch. Stifelmanowi sporządzenie planów i prowadzenie budowy Domu Ludowego „bez wysłuchania i wbrew wyraźnej uchwale Komitetu”. Magistrat przeszedł jednak nad temi protestami do porządku dziennego.

Nowy Komitet, wybrany przez obecną Radę Miejską, pragnąc porużyć z miejsca sprawę budowy Domu Ludowego musiał rozpocząć prace od podstaw. Podzielając stanowisko poprzedniego Komitetu i biorąc pod uwagę szereg względów natury rzeczowej i formalnej, wypowiedział się Komitet na pierwszym wspólnym posiedzeniu z udziałem członków dawnego Komitetu za zerwaniem umowy, zawartej w swoim czasie z arch. Stifelmanem wbrew słusznej uchwale poprzedniego Komitetu.

Na drugim z kolei posiedzeniu, odbytem w dniu 12 stycznia Komitet Budowy Domu Ludowego, po odczytaniu protokołu z poprzedniego posiedzenia, postanowił podtrzymać wniosek o zerwanie umowy i uchwalił rozpisać konkurs otwarty. Na wniosek przewodniczącego ławnika Folkierskiego, uchwalono przed rozpisaniem konkursu wybrać podkomisję, która opracuje ścisły program budowy. Zdaniem ławnika Folkierskiego, główną przyczyną wątpliwych wyników konkursu poprzedniego i, co za tem idzie, niepowodzenia całej akcji dotychczasowej, był brak szczegółowo opracowanego konkretnego programu. Do podkomisji postanowiono zasadniczo wybrać członków Komitetu i Rady Miejskiej z uwzględnieniem poszczególnych odłamów obozu robotniczego. W ten sposób weszli do podkomisji r. Rogowski, jako przedstawiciel związków chrześcijańskich, r. Kałużyński, reprezentujący związki klasowe, ławnik Bednarczyk, w charakterze przedstawiciela polskich związków zawodowych, oraz r. Wagner. Z ramienia Magistratu wchodzi do podkomisji p. ławnik Folkierski. Nadto w charakterze rzeczoznawców wybrano: inż. Sunderlanda, naczelnika Oddz. Arch. Okr. Dyr. Rob. Publicznych inż. Lisowskiego, naczelnika Wydz. Budownictwa.

Stanowisko nowego Komitetu w sprawie anulowania umowy z architektem Stifelmanem spotkało się najniesłuszniej z krytyką tych kół, które w znacznej mierze ponoszą odpowiedzialność za popełnione błędy. Jednomyślne stanowisko zajęte przez dawny i nowy Komitet jest najlepszym dowodem, że sprawa budowy Domu Ludowego wkroczyła na tory właściwe. Trzeba było usunąć przeszkody nagromadzone na drodze realizacji projektu budowy domu ludowego — przeszkody, które nie tylko utrudniały, ale wręcz uniemożliwiały wykonanie zamierzonego dzieła.

Dział sprawozdawczy.

Protokół.

1 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dn. 10 stycznia 1924 r.

Komplet radnych: 74, obecnych radnych: 65.
Komplet członków Magistratu: 11, obecnych członków Magistratu 11.

Posiedzenie otworzył o g. 8 m. 10 wiecz. przewodniczący R. M. dr. B. Fichna, w obecności quorum Rady (76 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarzy T. Pałkowskiego i A. Cyrańskiego, oraz dyrektora Biura Rady Miejskiej p. P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1) Zawiadomienia rr. Przedpełskiej, Idzkowskiego, Kopcińskiego, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

2) Komunikat Prezydium o rezygnacji r. Remiszewskiego Antoniego z mandatu radzieckiego oraz w związku z tem wejściu w skład Rady Miejskiej ob. Józefa Lipskiego, zastępcy z tejże listy kandydatów.

3) Odezwę J. E. Ks. Wincentego Tymienieckiego, Biskupa Łódzkiego, treści następującej:

„Po powrocie z Rzymu spieszę zawiadomić, że adres dla Papieża, złożony przez Ww. Pp. na moje ręce, wręczyłem.

Ojciec Święty wdzięcznym sercem przyjął synowskie uczucia, polecając, abym wszystkim

instytucjom i stowarzyszeniom wyraził podziękowanie i Jego Apostolskie Błogosławieństwo.

Spełniając to polecenie z wielką radością, dołączam swoje podziękowanie i pozostałe oddanym w Bogu."

4. Uchwały Magistratu:

a) № 16 z dn. 4 stycznia 1924 r. w sprawie podwyższenia wysokości mnożnika, regulującego pobory pracowników Zarządu Miejskiego, na miesiąc styczeń 1924 r. o dalsze 61,92%, t. j. z 3.796.879 do 6.147.906 punktów.

b) № 845 z dn. 18 grudnia 1923 r. w sprawie podwyższenia z dniem 1 grudnia 1923 r. wysokości wypłacanego nauczycielstwu miejskich szkół powszechnych dodatku miejskiego do zasadniczej pensji, otrzymywanej ze Skarbu Państwa, z mk. 1.676.000.— do marek 3.898.000.— na osobę miesięcznie.

c) № 815 z dn. 14 grudnia 1923 r. w sprawie podwyższenia z dniem 1 grudnia 1923 roku wysokości płacy zasadniczej nauczycielstwu miejskich szkół średnich z marek 12.601.080.— do mk. 29.234.500.— rocznie za godzinę tygodniowo oraz wysokość płacy zasadniczej sekretarzy tychże szkół z marek 17.748.000.— do marek 41.175.000.— miesięcznie.

d) № 17 z dn. 4 stycznia 1924 r. w sprawie podwyższenia z dniem 1 grudnia 1923 r. ceny za gaz, dostarczany przez Gazownię Miejską w Łodzi:

1. przeznaczony do oświetlenia i ogrzewania do mk. 8.000.000.— za 1000 st.³

2. przeznaczony dla silników 6.800.000.— za 1000 st.³

3. zużyty w instytucjach miejskich i do oświetlenia ulic miasta do mk. 5.400.000.— za 1000 st.³

e) № 812 z dnia 4 grudnia 1923 r. w sprawie podwyższenia z dniem 17 grudnia 1923 r. opłat na rzecz miasta Łodzi od uboju zwierząt w rzeźniach miejskiej i bałuckiej tytułem dodatku do zasadniczej taryfy za ubój.

f) № 768 z dn. 7 grudnia 1923 r. w sprawie podwyższenia z dniem 10 grudnia 1923 r. opłat targowiskowych — zgodnie z § 4 statutu miejskiego o przedsiębiorstwach targowych w Łodzi.

g) № 767 z dnia 7 grudnia 1923 r. w sprawie podwyższenia, poczynając od dnia 10 grudnia 1923 r., taryfy łódzkiej rzeźni miejskiej.

h) № 772 z dn. 7 grudnia 1923 r. w sprawie podwyższenia, poczynając od dnia 5 grudnia 1923 r., opłat na częściowe pokrycie wydatków, ponoszonych przez miasto na przewóz chorych do szpitali, lecznic i mieszkań prywatnych od rodzin chorych, leczących się w szpitalach miejskich na własny rachunek, wzgl. na rachunek Kasy Chorych m. Łodzi lub gmin zamiejscowych.

i) Wnioski Mag. № 769 z dnia 7 grudnia 1923 r. i № 24 z dn. 4 stycznia 1924 r. w sprawie podwyższenia, poczynając od 5 stycznia 1924 r. opłat za świadczenia biura Ksiąg Stałej Ludności.

j) Wnioski Mag. № 770 z dnia 7 i № 881 z dnia 18 grudnia 1923 r. w sprawie podwyższenia, poczynając od dnia 16 grudnia 1923 r., opłat za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalach prywatnych i miejskich.

k) Wnioski Mag. № 818 z dnia 14 i № 885 z dnia 18 grudnia 1923 r. w sprawie podwyższenia z dniem 1 grudnia 1923 r. opłat za leczenie i utrzymanie umysłowo chorych, stałych mieszkańców m. Łodzi w Zakładzie Psychiatrycznym w Kocborowie.

l) Wnioski Mag. № 774 z dnia 7 i № 884 z dnia 18 grudnia 1923 r. w sprawie podwyższenia, poczynając od dnia 20 grudnia 1923 r., opłat za dokonywanie sekcji na trupach, dpstarczanych do Prosektorium Miejskiego przez władze sądowo-policyjne oraz prywatne szpitale miejscowe.

m) Wnioski Mag. № 773 z dnia 7 i № 883 z dnia 18 grudnia 1923 r. w sprawie podwyższenia, poczynając od dnia 20 grudnia 1923 r., opłat na częściowe pokrycie wydatków, ponoszonych przez miasto na utrzymanie Miejskiej Pracowni Bakteriologicznej.

n) Wnioski Mag. № 772 z dnia 7 i № 882 z dnia 18 grudnia 1923 r. w sprawie podwyższenia, poczynając od dnia 20 grudnia 1923 r., opłat w miejskich zakładach kąpielowych.

o) № 22 z dnia 4 stycznia 1924 r. w sprawie podwyższenia, poczynając od dnia 3 stycznia 1924 r., opłat kancelaryjnych za świadczenia Urzędu Stanu Cywilnego.

p) № 824 z dnia 14 grudnia 1923 r. w sprawie polepszonej w czasie świąt Bożego Narodzenia strawy dla chorych wszelkich wyznań, przebywających na kuracji w szpitalach

miejskich, oraz pracownikom szpitali miejskich, wzgl. urzędzenia koloacji wigilijnej.

p) № 825 z dnia 14 grudnia 1923 r. w sprawie dokonania sposobem gospodarczym remontu 2-eh pokoiów w szpitalu zapasowym przy ul. Zakątnej № 34, wzgl. urzędzenia w tymże szpitalu, na życzenie chorych, kapliczki.

5. Odpowiedzi Magistratu na krótkie zapytania, zgłoszone przez rr. Credową i Knorra na posiedzeniu Rady w dniu 6 grudnia 1923 r. a mian:

a) na zapytanie r. Credowej odpowiedź ławn. Hajkowskiego, jak następuje:

„W sprawie zapytania, postawionego przez p. r. Credową, mogę odpowiedzieć co następuje. Istotnie prawdę jest, że właściciel domu, w którym mieści się szkoła № 113 pozwala sobie na różne wybryki i wprost brutalne postępowanie w stosunku do nauczycielstwa i uczniów. Zresztą nie jest to wyjątkowy gospodarz; to jest jedna z metod, praktykowanych przez właścicieli domów, żeby pozbyć się szkół. Oczywiście sposób postępowania w stosunku do szkół zależy od stopnia kultury; ponieważ ten właściciel nie grzeszy nią widocznie, więc pozwalał sobie na ekscesy brutalne w postaci lżenia nauczycieli i bicia nawet uczniów. Co Magistrat, w danym wypadku Wydział Oświaty i Kultury, zrobił? To co do niego należało, mianowicie odniósł się do władzy państwowej, której powierzona jest piecza nad szkolnictwem, — do Inspektoratu. Inspektor Szkolny m. Łodzi wdrożył proces sądowy, zaskarżył tego właściciela domu i należy spodziewać się, że będzie on w swoim czasie przykładnie ukarany, ponieważ nauczyciel w szkole jest urzędnikiem państwowym i tak samo, jak każdy obywatel, zabezpieczony jest prawem od wszelkich gwałtów. Poza tem nauczycielstwu, jak każdemu obywatelowi, przysługuje prawo odwołania się do władz sądowych w sprawie gwałtów, czynionych przez gospodarza.”

b) Na zapytanie r. Knorra odpowiedź ławn. Bednarczyka, jak następuje:

„Sprawa przedstawia się w ten sposób, że uzgodniono działanie pomiędzy Wydziałem Gospodarczym i Plantacyj Miejskich a Wydziałem Budowlanym w ten sposób, że Wydział Budowlany plan przecięcia parku Źródlińska opracował tak, że obydwie wydziały w zupełności zaakceptowały go. Jednym słowem przecięcie będzie miało miejsce w tej formie, że plan, opracowany przez Wydział Plantacyj Miejskich nie poniesie uszczerbku i stanie się zadość wymogom Komisji Rozbudowy Miasta.”

6. Krótkie zapytanie:

a) r. Napiórkowskiej pod adresem Magistratu w sprawie świeżo uwolnionych z posad miejskich nauczycielek, zajmujących przez cały czas wojny stanowiska etatowe, a obecnie wskutek utracenia posad, znajdujących się w położeniu bez wyjścia.

b) odpowiedź ławnika Hajkowskiego w imieniu Magistratu, że sprawa ta była ostatnio rozpatrywana na posiedzeniu Wydziału Oświaty i Kultury i wedle wszelkiego prawdopodobieństwa na jutrzejszem posiedzeniu Magistratu będzie załatwiona.

7. Komunikat Prezydium o zgłoszeniu następujących wniosków nagłych oraz interpelacji:

Wnioski nagłe:

a) Magistratu w sprawie kredytu na zorganizowanie doraźnej pomocy dla bezrobotnych m. Łodzi.

b) Frakcji P. P. S. w sprawie:

1. przyścia z pomocą bezrobotnym mieszkańcom m. Łodzi.

2. wydalania z pracy inwalidów wojennych.

Interpelacje:

a) r. Wojakowskiego i tow. w sprawie pobierania przez inż. Lisowskiego specjalnego honorarium za roboty dodatkowe, wykonane dla Magistratu.

b) fr. P. P. S. w sprawie przerwania wykładów w miejskich szkołach powszechnych z powodu braku opału.

Wybrano:

I. Prezydium Rady Miejskiej na rok kalendarzowy 1924:

a) Na Prezesa — dr. Bolesława Fichnę. (Rezultat wyborów tajnych; na 72 głosujących oddano 61 kartek z nazwiskiem d-ra Fichny, jedną — z nazwiskiem dr. Schweiga, 10 pustych).

Z racji ponownego wyboru Prezes Rady Miejskiej wygłosił następujące przemówienie:

„Szanowni Państwo! Wybór przyjmuję i za zaufanie dziękuję. Uważam, że to dzisiejsze głosowanie jest potwierdzeniem, jest jak gdyby aprobatą dotychczasowego mojego postępowania i mojej, że tak powiem, w Radzie Miejskiej polityki. Uważam, że dotychczas Rada Miejska na zewnątrz w poważnych pismach nie spotkała się z rzeczową krytyką, bowiem nie można oczywiście nazwać rzeczową krytyką artykułków, które naprzykład ukazują się w

„Expresie”. Rzeczową krytyką nazywam to, jeżeli wykaże się, że Rada Miejska postępuje torom błędnym, że nie dba o dobrobyt, o interesy najszerszych warstw ludności, że, jednym słowem, nie spełnia należycie swoich obowiązków.

Kiedyśmy kończyli pierwszą sesję naszą, miałem zaszczyt już wtedy stwierdzić, że Rada Miejska pracuje i pracuje intensywnie i wtedy złożyłem życzenie Radzie Miejskiej, żeby w dalszym ciągu z tą samą energią pracowała. I dziś, przyjmując ten ciężki obowiązek, włożony na mnie przez Szanowne Panie i Szanownych Panów radnych, uważam, że w dalszym ciągu, w tym samym kierunku cała Rada Miejska będzie kroczyła, a wtedy u progu następnej, a zakończenia drugiej sesji, znów z poważnym rezultatem wyjdziemy.” (Oklaski).

b) na zastępców prezesa: rr. Józefa Wolczyńskiego, d-ra Władysława Garlińskiego i d-ra Jerzego Rosenblatta.

(Wyborów dokonano na zasadach proporcjonalności, przyczem na ogólną liczbę 75 oddanych ważnych głosów (1 kartka była pusta) z pośród zgłoszonych 3 ch list, na listę № 1 z nazwiskami rr. Wolczyńskiego i d-ra Garlińskiego — padło 45 głosów, na listę № 2 z nazwiskiem r. Rapalskiego — 14, na listę № 3 z nazwiskiem d-ra Rosenblatta — 16. Wobec czego lista № 1 uzyskała 2 mandaty, lista № 3 — 1, lista № 2 — bez mandatu).

c) na sekretarzy: rr. Pałkowskiego Tadeusza, Wojakowskiego Rajmunda, Credową Wiktorję, Dworznieckiego Klemensa, Cyrańskiego Adama, Grassa Ottona, Mincberga Lejba Jakóba.

(Wyborów dokonano na zasadach proporcjonalności, przyczem na ogólną liczbę 73 oddanych głosów (2 kartki były puste) z pośród zgłoszonych 3 ch list, na listę №. 1 z nazwiskami rr. Pałkowskiego, Wojakowskiego, Credowej, Dworznieckiego, Cyrańskiego i Mazurkowskiego — padło 49 głosów, na listę №. 2 z nazwiskami rr. Grassa i Kałużyńskiego, padło 13 głosów, na listę №. 3 z nazwiskiem r. Mincberga — padło 11 głosów; wobec czego lista № 1 u-

zyskała 5 mandatów, Nr. 2—1 mandat i lista Nr. 3—1).

II. Stałe Komisje radzieckie na rok kalendarzowy 1924,

w składzie następującym:

a) Komisja Skarbowo-Budżetowa:

Andrzejak Marjan, Białe Tobiasz, Fiedler Zygmunt, Geppert Ignacy, Grass Otton, Idźkowski Antoni, Karliński Klemens, Mazurowski Bronisław, Macher Edward, Poznański Chaim Lejb, Praszkiei Gerson, Waszkiewicz Franciszek, Weigelt Karol, Turski Franciszek, Zubert Józef.

b) Komisja do spraw ogólnych:

Braun Jan, Cyrański Adam, Białe Izaak Majer, dr. Garliński Władysław, Holenderski Lew, ks. Kaczyński Dominik, Knorr Aleksander, Kuk Ludwik, Kurek Franciszek, Mincberg Lejb Jakób, Pałkowski Tadeusz, Rapalski Stanisław Romanowski Bolesław, Pawlak Michał, Wolczyński Józef.

c) Komisja Regulaminowo-Prawna:

Dworzniecki Klemens, dr. Garliński Władysław, Kempner Rafał, Pawlak Michał, Pfeiffer Seweryn, Pałkowski Tadeusz, Rapalski Stanisław, Rode Leopold, dr. Schweig Samuel, Stypułkowski Jan, Pawlak Michał, Nowacki Maksymilian.

d) Komisja Pracy:

Bartczak Stanisław, Biłkowska Anna, Czernik Antoni, Filbrich Robert, Kałużyński Franciszek, Pawlak Michał, Pałkowski Tadeusz, Pfeiffer Seweryn, Rogowy Abram Mordka, dr. Schweig Samuel, Zubert Józef.

(Wyborów dokonano przez aklamację na zasadzie listy kompromisowej, przedstawionej przez Konwent Senjorów).

III. Komisje Szacunkowe dla spraw wymiaru państwowego podatku dochodowego na obszarze m. Łodzi

(na czas trwania kadencji Rady Miejskiej w składzie obecnym):

na członków:

1. Bogdańskiego Edmunda,	. Dziecina 32
2. Biedermana Brunona dr.	. . . . .
3. Brzozowskiego Kazimierza dr.	Piotrkowska 55
4. Bergera Henocha,	. . . . . Drownowska 5
5. Bibergała Abrama,	. . . . . Moniaszki 11
6. Fiedlera Zygmunta,	. . . . . Orła 17
7. Feinberga Karola,	. . . . .

8. Faksa Adolfa,	. . . . .	. Nowomicjska 4
9. Fröhlicha Salo,	. . . . .	. Zawadzka 38
10. Gliksmana Marjana, inż.	. . . . .	. Konstantynowska 18
11. Grygilewicza Teofilo,	. . . . .	. Karola 26
12. Garewicza Mieczysława,	. . . . .	. Sienkiewicza 3/5
13. Hambarskiego Emanuela,	. . . . .	. Piotrkowska 16
14. Jaszkiewicza Arkadiusza,	. . . . .	. Piotrkowska 111
15. Jangto Alberta,	. . . . .	. Drewnowska 43
16. Konarzewskiego Tadeusza,	. . . . .	. . . . .
17. Kinda Jana,	. . . . .	. Karola 9
18. Keniga Teodora	. . . . .	. . . . .
19. Kenigsberga Szlamy,	. . . . .	. Zielona 3/5
20. Kona Józefa,	. . . . .	. Zachodnia 70
21. Lande Dawida,	. . . . .	. . . . .
22. Leszczyńskiego Józefa,	. . . . .	. Piotrkowska 17
23. Łozińskiego Bronisława,	. . . . .	. Gdańska 61
24. Mandeltorta Henryka,	. . . . .	. Piotrkowska 96
25. Markasfelda Wolfa,	. . . . .	. Cegielniana 114
26. Ordynansa Berka,	. . . . .	. Zachodnia 34
27. Pfeiffra Ryszarda,	. . . . .	. Nawrot 13
28. Rozenberga Lajba,	. . . . .	. Drewnowska 21
29. Sochaezewskiego Hermana,	. . . . .	. Zielona 17
30. Sztajgerta Teodora,	. . . . .	. Al. Kościuszki 97
31. Szpeidla Adolfa,	. . . . .	. Kopernika 57
32. Szwarca Nachmana,	. . . . .	. Piotrkowska 123
33. Watke Artara,	. . . . .	. Piotrkowska 167
34. Wojciechowskiego Czesława,	. . . . .	. . . . .
35. Zaksę Józefa, dr.	. . . . .	. Piotrkowska 85
36. Żakowskiego Edmunda,	. . . . .	. Al. Kościuszki 93.

n a z a s t ę p c ó w:

1. Andrzejewskiego Zygmunta,	. . . . .	. . . . .
2. Bigalke Jana,	. . . . .	. Wólczańska 91
3. Berkowicza Daniela,	. . . . .	. Nowomicjska 1
4. Bornsteina S. M.,	. . . . .	. Ogrodowa 5
5. Dietricha Władysława,	. . . . .	. . . . .
6. Engla Adolfa,	. . . . .	. Rzgowska 76
7. Fischera W. d-ra,	. . . . .	. Piotrkowska 200
8. Górskiego Stanisława.	. . . . .	. Sienkiewicza 29
9. Ginterę Emila, farbiarnia,	. . . . .	. . . . .
10. Goldstadta Artara,	. . . . .	. Zachodnia 70
11. Herszkowicza P.	. . . . .	. Zawadzka 6
12. Jarakowskiego Zygmunta.	. . . . .	. Czerwona 4
13. Krasackiego Mendla,	. . . . .	. Naratowicza 50
14. Kalenbacha Pawła,	. . . . .	. Aleksandr. 21
15. Kowalskiego Bogamiła,	. . . . .	. Rzgowska 62
16. Koprowskiego Juljana,	. . . . .	. Nowom. róg Półn.
17. Kowalskiego Jana,	. . . . .	. Grabowa 9
18. Kołodziejskiego Marjana,	. . . . .	. Andrzejka 5
19. Knocha Gustawa,	. . . . .	. Piotrkowska 83
20. Lombarda Jerzego,	. . . . .	. . . . .
21. Lewickiego Władysława,	. . . . .	. Piotrkowska 5
22. Margaliesa Józefa,	. . . . .	. . . . .
23. Mizarańskiego Piotra,	. . . . .	. Lipowa 82
24. Macińskiego Jana,	. . . . .	. . . . .

25. Majstera Józefa,	. . .	Kilińskiego 86
26. Nowakowskiego Piotra	. . .	
27. Perłę M.	. . .	Konstantynowska 9
28. Piaskowskiego Ludwika,	. . .	Pomorska 185
29. Raszczaka Jana,	. . .	
30. Roszkowskiego Aleksandra,	. . .	
31. Rassa Benjamina,	. . .	
32. Szykiera Emanuela,	. . .	Północna 1
33. Stankiewicza Ludwika,	. . .	
34. Wolmana Gerszona,	. . .	Pomorska 25
35. Werdygiera Jatkę,	. . .	Nowomiejska 24
36. Zanda Maarycego,	. . .	Pańska 3.

(Wyborów dokonano przez akłamację na zasadzie listy kompromisowej, przedstawionej przez Konwent Senjorów.)

IV. Komisje poborowe taboru samochodowego (na zasadzie odezwy Komisarza Rządu na m. Łódź z dnia 12 grudnia 1923 r.).

rr. inż. Batkowskiego Stefana, Białera Izaaka Majera, Bartzaka Stanisława, Dąbrowskiego Franciszka, Grassa Ottona, Lipskiego Józefa, Machera Edwarda, Praszkięra Gerszona, Romanowskiego Bolesława, Rode Leopolda, dr. Schweiga Samuela, Turskiego Franciszka.

(Wyborów dokonano przez akłamację na zasadzie listy kompromisowej, przedstawionej przez Konwent Senjorów.)

Uchwalono:

A. W sprawach objętych porządkiem dziennym:

I. W sprawie wyboru przedstawiciela do Wojewódzkiej Komisji Walki z Alkoholizmem oraz przedstawiciela i jego zastępcy do Komisji stałej przy Szefostwie Poborowym D. O. K. № IV na rok kalendarzowy 1924:

Sprawę przekazać Konwentowi Senjorów.

II. W sprawie interpelacji r. Karlińskiego i tow. o walce z zbrodnictwem:

Po wysłuchaniu wyjaśnień Magistratu oraz wyczerpującej na ten temat dyskusji

1. przyjąć odpowiedź Magistratu do wiadomości,
2. sprawę łącznie ze zgłoszonymi wnioskami rr. T. Białera, Credowej, Wojakowskiego i Rapalskiego,

przekazać Komisji do spraw ogólnych do regulaminowego traktowania.

III. W sprawie powołania specjalnej komisji oszczędnościowej:

Sprawę skierować powtórnie do Komisji Skarbowo-Budżetowej i do spraw ogólnych.

IV. W sprawie skupu Elektrowni Miejskiej:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku № 25 z dnia 4 stycznia 1924 r. postanawia:

1. ze względu na to, że pertraktacje z przedstawicielami T-wa Elektrycznego Oświetlenia 1886 roku w sprawie zmiany warunków koncesji z dnia 20 marca 1900 roku nie zostały jeszcze ukończone, zastrzec sobie, przewidziane w art. 22 tej koncesji, prawo skupu Elektrowni Łódzkiej za rok. t. j. do dnia 14 stycznia 1925 roku;
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

V. W sprawie podwyższenia taryfy za gaz i wydania bonów gazowych:

Rada Miejska, w związku z wnioskami Magistratu № 18 i 19 z dnia 4 stycznia 1924 r., postanawia:

1. podwyższyć cenę za gaz, dostarczony przez Gazownię Miejską:
  - a) przeznaczony do oświetlenia i ogrzewania do mk. 12.000.000.— za 1000 st.³
  - b) przeznaczony dla silników do mk. 10.200.000.— za 1000 st.³

c) zużyty w instytucjach miejskich i do oświetlenia ulic miasta do mk 8.000.000.— za 1000 st.⁵

2. stosować stawki powyższe przy sprzedaży bonów gazowych w czasie od dnia 1 do dnia 11 stycznia 1924 r. włącznie.

3. upoważnić Magistrat:

a) do udzielenia Dyrekcji Gazowni Miejskich w Łodzi zezwolenia na sprzedaż konsumentom gazu bonów gazowych na wyrównanie rachunków za zużyty gaz oraz do zaniechania w związku z tem stosowania dotychczas praktykowanego systemu pobierania zaliczek;

b) do ustalenia ceny bonów gazowych w każdą sobotę na tydzień następny;

c) do automatycznego ustanowienia taryfy za gaz na przeciąg 3-ch miesięcy, t. j. do dn. 31 marca 1924 r. pod warunkiem informowania Rady Miejskiej o każdej podwyżce taryfy.

4. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VI. W sprawie jednorazowego subsydjum na budowę sanatorium dla inwalidów w Mikuliczynie:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 869 z dnia 21 grudnia 1923 r., postanawia:

1. przyznać Komitetowi Honorowemu Budowy Sanatorium inwalidzkiego w Mikuliczynie jednorazowe subsydjum z funduszków miejskich w wysokości mk. 100.000.000.—;

2. utworzyć w związku z tem w budżecie Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1928 w wydatkach działu I tytułu VI „Subsydja” nową pozycję — „Sanatorium Inwalidzkie w Mikuliczynie” — mk. 100.000.000.—

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VII. W sprawie subsydjum dla Internatu dla Młodzieży, uczącej się rzemiosł przy kościele Dobrego Pasterza, w Radogoszczu:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 865 z dnia 21 grudnia 1923 r., postanawia:

1. przyznać Internatowi dla młodzieży, uczącej się rzemiosł, przy kościele Dobrego Pasterza, w Radogoszczu, subsydjum z funduszków miejskich na miesiące listopad i grudzień 1928 r. w wysokości marek 25.000.000.—, na warunkach, ustalonych uchwałą Rady Miejskiej № 9 z dnia 22 listopada 1923 r.;

2. utworzyć w związku z tem w budżecie Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1928 w wydatkach działu I tytułu VI „Subsydja” nową pozycję „Internat dla młodzieży, uczącej się rzemiosł, przy kościele Dobrego Pasterza, w Radogoszczu” — mk. 25.000.000.—;

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VIII. W sprawie subsydjum dla Internatu przy parafji Marjawickiej:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 866 z dnia 21 grudnia 1923 r., postanawia:

1. przyznać Internatowi przy parafji Marjawickiej w Łodzi subsydjum z funduszków miejskich na miesiące listopad i grudzień 1928 r. w wysokości mk. 8.000.000.— na warunkach, ustalonych uchwałą Rady Miejskiej Nr. 9 z dnia 22 listopada 1923 r.;

2. utworzyć w związku z tem w budżecie Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1928 w wydatkach działu I tytułu VI „Subsydja” nową pozycję „Internat przy Parafji Marjawickiej, ul. Franciszkańska 27” mk. 8.000.000.—;

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

IX. W sprawie jednorazowego subsydjum dla Związku Obrony Kresów Zachodnich w Poznaniu:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 885 z dn. 28 grudnia 1923 r., postanawia:

1. przyznać Związkowi Obrony Kresów Zachodnich w Poznaniu jednorazowe subsydjum z funduszków miejskich w kwocie mk. 300 złotych polskich (płatnych w markach pol-

skich po kursie dnia; złoty polski równy frankowi szwajcarskiemu),

2. utworzyć w związku z tem w budżecie Zarządu m. Łodzi na r. administracyjny 1923 w wydatkach działu I, tytułu VI „Subsydja” nową pozycję „Związek Obrony Kresów Zachodnich w Poznaniu”;

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

X. W sprawie przyznania stypendjów miejskiego dla dzieci, kształcących się w Warszawskim Instytucie dla Głuchoniemych i Ociemniałych, wzgl. zatwierdzenia właściwego statutu:

Sprawę przekazać Komisji Skarbowo-Budżetowej do regulaminowego traktowania.

XI. W sprawie przepisów dla pralni publicznych:

1. rozesłanie przepisów uznać za pierwsze czytanie.

2. Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 755 z dn. 4 grudnia 1923 r., zatwierdza w 2-im i 3-im czytaniu.

PRZEPISY

dla pralni publicznych.

1.

Pralnie powinny się składać co najmniej z 4-ch oddzielnych pomieszczeń: a) do przyjmowania interesantów, b) do sortowania brudnej bielizny, c) do prania bielizny, (pralnia), d) do prasowania bielizny (Prasownia).

2.

Pokój przyjęć powinien służyć jedynie do przyjmowania bielizny brudnej i wydawania czystej; przechowywanie w nim bielizny brudnej jest wzbronione.

Bрудną bieliznę z pokoju przyjęć należy natychmiast przenosić do wyznaczonego na nią pomieszczenia.

3.

W pokoju do sortowania bielizny powinno być oddzielne pomieszczenie (skrzynia, szafa lub komórka,

szczelnie zamykana, do przechowywania tejże bielizny).

4.

Pralnia powinna mieć podłogę nieprzemakalną, ze ściekiem do wody i może się mieścić w suterenie, o ile jest skanalizowana; ściany i sufity powinny być pomalowane farbą olejną jasną.

5.

Prasownia powinna być urządzona tak, by przez nią nie przenoszono brudnej bielizny do pralni; prasownia, znajdująca się tuż przy pokoju do przyjęć, powinna być od tegoż oddzielona ścianą lub przegrodką szczelną do sufitu, w której wolno jest urządzić okna ze szczelnie dopasowaną futryną dla oddawania czystej bielizny, opakowanej, do pokoju przyjęć. Jeżeli na czystą bieliznę niema osobnego pomieszczenia, wolno przechowywać ją w prasowni, nie inaczej atoli, jak w szafach zamkniętych.

6.

Wszystkie pomieszczenia pralni powinny mieć takie rozmiary, ażeby na każdego pracownika wypadło co najmniej 15,5 m³ powietrza, powinny posiadać dostateczne oświetlenie dzienne, odpowiednią wentylację i być utrzymywane w czystości.

7.

Pralnie nie powinny łączyć się z mieszkaniami; nocować w nich ani też mieszkać nie wolno. Osoby, pracujące w pralni podczas pracy, nosić powinny nie tylko czyste fartuchy, lecz wogóle czystą odzież.

Właściciele pralni nie powinni dopuszczać do zajęć osób, dotkniętych chorobami skóry, połączonymi z uszkodzeniem jej całości.

UWAGA: Zabrania się używania do prania środków szkodliwych, wpływających na zdrowie robotnic, lub niszczących bieliznę.

8.

Przepisy powinny być wywieszane na widocznym miejscu w każdym

sklepie wraz z pozwoleniem na prowadzenie zakładu.

9.

Ze względu na trudności mieszkaniowe, może być uwzględnione przejściowo aż do roku 1927 pozostawienie pralni w lokalach dotychczasowych, choćby one nie odpowiadały art. 1 i 6 niniejszych przepisów.

10.

Winni nieprzestrzegania niniejszych przepisów pociągani będą do odpowiedzialności karnej z art. 138 i 87 K. K.

11.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z chwilą zatwierdzenia przez Radę Miejską.

XII. W sprawie Instrukcji dla czyściciela m. Łodzi:

1. rozesłanie przepisów uznać za pierwsze czytanie.

2. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 779 z dnia 7 grudnia 1923 r., zatwierdza w 2-im i 8-im czytaniu.

INSTRUKCJĘ

dla czyściciela m. Łodzi.

1.

Stanowisko czyściciela miejskiego oraz jego wynagrodzenie jak również miejsce utrzymywania rakarni (grzebowiska padliny), określone są osobną umową.

2.

Czyściciel obowiązany jest zabierać na swój koszt padlinę wszelkich zwierząt oraz skonfiskowane przez władze produkty zwierzęce i ryby z ulic, placów publicznych i prywatnych, podwórz prywatnych, sklepów i stacji kolejowych, w obrębie miasta położonych, z wyjątkiem rzeźni łódzkiej, w przeciągu trzech godzin, po otrzymaniu zawiadomienia.

3.

Przewozić padlinę wolno tylko w specjalnie do celu tego urządzonych

wozach, wykluczających możliwość zanieczyszczenia ulic krwią i innymi wydzielinami, przyczem trupy przewożone winny być całkowicie nakryte płachtami lub rogożami. Wozów tych i nakryć nie wolno używać do innych celów.

4.

Czyściciel ma niszczyć przyprowadzone z rozporządzenia władz zwierzęta chore.

5.

Czyściciel ma łowić w wyznaczonych przez Miejski Urząd Weterynaryjny godzinach dni powszednich psy, niezaopatrzone w znaczki świadczące o uiszczeniu przez właściciela opłat na rzecz miasta. Łowienie psów będzie przeprowadzane również na skutek przewidzianych przez przepisy zarządzeń władz. Łowić psy należy za pomocą petli. Łowić psy wolno tylko na ulicach i placach publicznych. Zabronione jest łowienie ich w podwórzach, ogrodach i skwerach.

6.

Złowione psy czyściciel będzie przetrzymywał przez przeciąg czasu, wyznaczany stosownie do przepisów przez Urząd Weterynaryjny Magistratu.

Od właścicieli, którym za zezwoleniem Urzędu Weterynaryjnego zostaną zwrócone psy, czyściciel będzie pobierać, jako wynagrodzenie za złowienie i utrzymywanie tych psów, sumy, jakie będzie ustanawiać perjodycznie Magistrat.

Nieodebrane we właściwym czasie przez właścicieli psy podlegają zniszczeniu

7.

Na polecenie Urzędu Weterynaryjnego czyściciel ma zabierać z mieszkań prywatnych psy i koty, podejrzane o wściekliznę, i utrzymywać je w zakładzie do dalszego zarządzenia Urzędu.

8.

Czyściciel zatrzymuje na własność skóry zwierząt padłych lub zabitych,

z wyjątkiem skór zwierząt, dotkniętych chorobami zakaźnymi, przy których na zasadzie odnośnych przepisów trupy winny być zakopywane w całości. Skóry z koni, stanowiących własność władz wojskowych, państwowych lub miejskich, czyściciel obowiązany jest wydać tym władzom na żądanie ich bezpłatnie, o ile one dostarczą padlinę i skutecznią zdjęcie skór własnymi środkami.

9.

Tłuszcz zwierząt padłych lub zabitych, niedotkniętych chorobami zakaźnymi, czyściciel może za zezwoleniem i w obecności przedstawiciela miejskiego dozoru weterynaryjnego przetapiać i sprzedawać dla celów technicznych.

10.

Trupy zwierząt padłych lub zabitych, z wyjątkiem części ich dopuszczonych do użytku w myśl §§ 8 i 9, jak również skonfiskowane przez władze produkty zwierzęce, ptactwo i ryby, czyściciel jest obowiązany, po skażeniu dostarczonemu mu środkami chemicznymi, zakopywać na głębokość conajmniej 1 m. 75 cm.

11.

Czyściciel obowiązany jest okazywać pomoc przy dokonywaniu przez miejski personel weterynaryjny sekcji trupów zwierzęcych.

12.

Czyściciel obowiązany jest stale utrzymywać rakarnię w czystości i porządku oraz baczyć, by padlina nie była wykopywana.

13.

Podczas dokonywania czynności swych czyściciel winien wobec publiczności zachowywać się poprawnie. Obowiązuje to również pomocników czyściciela, za których jest on odpowiedzialny.

14.

Czyścicielowi nie wolno bez zezwolenia:

- 1) skupywać koni na ubój,
- 2) utrzymywać trzody chlewnej,
- 3) przyjmować zwierząt na obserwację.

15.

Bezpośrednią władzą czyściciela jest Urząd Weterynaryjny Magistratu którego wskazówkom i zarządzeniom w sprawach wykonywania swych czynności czyściciel jest obowiązany podporządkowywać się.

16.

Przekroczenia niniejszej instrukcji karane będą według istniejących przepisów, ewentualnie czyściciel zwolniony będzie z pełnienia swych czynności.

17.

Instrukcja niniejsza obowiązuje czyściciela z dniem zatwierdzenia przez Radę Miejską.

Wobec zdekompletowania sali przewodniczący o godz. 12 min. 30 w nocy posiedzenie zamyka.

Przewodniczący: (—) Dr. B. Fichna.

Prowadzący protokół: (—) P. Rundo.

SPRAWY APROWIZACYJNE.

— Konferencja aprowizacyjna w Warszawie. We wtorek, dn. 15 b. m. w Warszawie odbyła się zwołana przez Nadzwyczajnego Komisarza Żywnościowego, p. Bajdę konferencja przedstawicieli miast i towarzystw spółdzielczych. Na konferencji z ramienia m. Łodzi obecni byli: wiceprez. Grosz-

kowski i ławnik Wydziału Handlowego, p. Maszyński. Nadzwyczajny Komisarz na wstępie oświadczył zebranym, że Główny Urząd Zbożowy w Poznaniu został zupełnie zreorganizowany. Prócz tego nowa dyrekcja G. U. Z. otrzymała znaczniejsze kredyty w P. K. K. P., P. K. O. o-

raz w Ministerstwie Skarbu. Dokonane zmiany organizacyjne oraz znaczne środki umożliwią należyte zaopatrzenie w żywność miast, a przedewszystkiem większych ośrodków przemysłowych, które będą zabezpieczone w dostateczne zapasy mąki lub zboża. Między innymi Łódź otrzymała narazie przydział miesięczny w wysokości 80 tonn mąki na warunkach krótkoterminowego kredytu wekslowego. Prócz powyższego przydziału rządowego, oświadczył p. Bajda, iż Łódź będzie mogła nabywać za gotówkę większą ilość żyta lub mąki dla wypieku chleba.

Niezależnie od tego przedstawiciele miasta wykazali na konieczność stworzenia w mieście stałej rezerwy mąki i zboża, motywując swoje stanowisko tem, że w czasie strajku kolejowego jak również podczas niedawnych zamieci śnieżnych Łódź wskutek przerwania wszelkiego dowozu była bliska katastrofy głodowej. Nadzwyczajny komisarz, uznając słuszność tego postulatu, przyrzekł, iż w najbliższej przyszłości utworzona będzie w Łodzi ekspozytura Gł. Urzędu Zbożowego w Poznaniu, która będzie posiadała zapas zboża lub mąki w ilości 50 wagonów.

— **Kredyty dla kooperatyw.** Delegacja Wydziału Handlowego na wniosek ławnika—przewodniczącego, p. Maszyńskiego, pragnąc przyjść z pomocą niezamożnej ludności m. Łodzi, uchwaliła przyznać większym kooperatywom krótkoterminowe kredyty pod gwarancję wekslową na zakupywany przez nich w Wydziale Handlowym cukier, węgiel, sól i mąkę, przeznaczoną do wypieku chleba. Kredyty te mają wynosić: dla kooperatywy „Wyzwolenie” — 3 miljardy, „Łodzianin” — 2,5 miljarda, „Zorza” — (Widzew) — 1,3 miljarda, „Dzwignia” — 1 miliard, „Rola” — 1 miliard, „Młot” — 1 miliard, „Nasze Wyzwolenie” — 700 milionów, „Stacja Łódź-Kaliska” — 600 milionów, „Wisła” — 500 mil-

jonów, „Posiew” — 500 milionów oraz „Praca” — (Chojny) — 300 milionów.—

Kronika miejska.

— **W sprawie rejestrowania bezwyznaniowych.** Do Urzędu Stanu Cywilnego zwrócił się jeden z obywateli naszego miasta p. W. o wciągnięcie dziecka do rejestru bezwyznaniowych. Wobec nieuwzględnienia tej prośby przez Urząd Stanu Cywilnego, wzmiankowany obywatel zwrócił się ze skargą w tej sprawie do przewodniczącego Urzędu Stanu Cywilnego, p. prezydenta Cynarskiego i do Województwa.

W związku z powyższem Magistrat wyjaśnił, że prośba nie mogła być uwzględniona wobec braku odpowiednich przepisów wykonawczych, gwarantujących, zastrzeżoną w art. 111 i 112 Konstytucji, wolność sumienia. Jednocześnie p. prezydent Cynarski na inteterpelację Województwa w tej sprawie wyjaśnił, że liczba spraw aualogicznych wzrasta stale, wobec czego, byłoby pożądane wydanie odpowiednich przepisów, normujących rejestrację osób, które wystąpiły z gminy wyznaniowej.

Nadmienić należy, że w myśl orzeczenia Generalnej Prokuratury z dn. 8 stycznia 1928 roku, tylko dzieci, zrodzone z małżeństw, zawartych przed władzami świeckimi w b. dzielnicach pruskiej i austriackiej, mogą być zapisane do rejestrów urodzenia bez dopiętnienia formalności religijnych.

— **Rada Szkolna Miejska.** W dniu 15 b. m. odbyło się w lokalu Wydziału Oświaty i Kultury pierwsze organizacyjne posiedzenie Rady Szkolnej Miejskiej pod przewodnictwem dra St. Skalskiego, jako b. zastępcy przewodniczącego poprzedniej Rady Szkolnej Miejskiej.

Zagajając obrady, dr. Skalski zawiadomił zebranych o zgonie członka R. S. M., ś. p. pastora Pawła Hadriana, proponując uczcić przez powstanie pamięć zmarłego. Następnie po odczytaniu komunikatu Kuratorjum Okręgu

Szkolnego o zatwierdzeniu wyborów, przystąpiono do wyborów prezydium i komisji.

Do prezydium R.S.M. zostali wybrani: dr-St. Skalski, jako przewodniczący, radny A. Idźkowski, jako zastępca i radny J. Braun, jako sekretarz. Prócz tego w myśl przepisów do prezydium dokooptowano p. M. Durę, kierownika Seminarjum Nauczycielskiego i dr. I. Starkiewicza, kierownika średniego zakładu naukowego.

Do Rady Okręgu Szkolnego Łódzkiego zostali wybrani: ławnik Wydziału Oświaty i Kultury, Z. Hajkowski i radny K. Papis. Do Urzędu Dyscyplinarnego: dyr. Fr. Michejda, T. Wasilewski i radny K. Papis, na zastępców - radny R. Wojakowski i p. St. Macińska.

Do komisji Powszechnego Nauczania: dyr. M. Dura, radni ks. D. Kaczyński, Wl. Wagner, oraz p. St. Macińska.

Do Komisji Kwalifikacyjnej weszli: radni St. Puto, K. Papis, J. Braun, A. Idźkowski, ks. prałat B. Sieniński, dyr. L. Starkiewicz i T. Wasilewski. Do Komisji Apelacyjnej wchodzi wszyscy członkowie R. S. M.

Po ogłoszeniu wyniku wyborów dr. Skalski, dziękując za okazane mu zaufanie, wygłosił dłuższe przemówienie, w którym zwrócił inienży innemi uwagę na szerzenie się wśród młodzieży pijaństwa i podkreślił konieczność wszczęcia energicznej walki z tym zgubnym nalogiem.

Na wniosek przewodniczącego dr. Skalskiego, zebrani uchwalili w tej sprawie następującą rezolucję:

„Rada Szkolna w Łodzi na posiedzeniu w dniu 15 stycznia r. 1924 w odnowionym składzie stwierdza ponownie wielkie niebezpieczeństwo, jakę zawisło nad dźwiatwą szkolną obojga płci w postaci wzmagającego się coraz bardziej pijaństwa szerokich rzesz ludności, które ogarnia już i dzieci szkolne, czego dowody widzimy w przychodzeniu dzieci do szkół w stanie odurzenia, w aresztowaniach na ulicach dzieci nietrzeźwych, w wypadkach zgonów, wywołanych zatruciem wyskokiem. Wobec tego R. S. M. u-

waża za konieczne, jaknajszersze propagowanie wstrzemięźliwości wśród młodzieży szkolnej, tworzenie organizacji abstynenckich lub harcerskich w szkołach; odpowiednie przygotowanie młodszego personelu nauczycielskiego do walki z pijaństwem dzieci i młodzieży drogą wykładów; zaopatrzenie personelu nauczycielskiego w podręczniki (alkohologii), któreby im służyły, jako podstawa i wskazówka podczas nauczania; wydanie takiego podręcznika wzorowanego na odpowiednich wydawnictwach obcych; wprowadzenie wzorem Belgji we wszystkich szkołach od najwyższych do najniższych nauk alkohologii. Rada Szkolna Miejska postanawia udzielić prezydium odpowiednich pełnomocnictw, celem wzbronięcia młodzieży do lat 14 sprzedaży papierosów, gazet i t. p.“

— W sprawie zaliczek na gaz. Pobieranie przez Gazownię Miejską zaliczek na produkowany gaz, zastąpione obecnie systemem t. zw. bonów gazowych, wywołało liczne komentarze, które nie ujmowały jednak w sposób właściwy sprawy regulowania należności za gaz. Poniższe uwagi przyczynią się do wyjaśnienia istotnego stanu rzeczy.

Stosowany do niedawna system zaliczek, które utorowały drogę obecnemu — niewątpliwie doskonałszemu — systemowi regulowania należności za pomocą bonów, był podyktowany nieodpartą koniecznością. W przeciwieństwie do przedsiębiorstw prywatnych, oblicznych na zysk, instytucja miejska, jaką jest Gazownia, obliczała ceny gazu i produktów ubocznych na podstawie ścisłej kalkulacji, uwzględniającej istotne koszty produkcji. Jest rzeczą zrozumiałą, że wobec stałej, w pewnych momentach niestęchanie gwałtownej dewaluacji pieniądza, należność za gaz, odpowiadająca w momencie kalkulacji istotnej wartości produktu, spadała, w zależności od tempa dewaluacji marki znacznie poniżej rzeczywistych kosztów produkcji w chwili re-

alizowania rachunków, to zn. po upływie 4 do 6 tygodni od momentu kalkulacji. W tak znacznym okresie czasu straty spowodowane różnicą wartości pieniądza dochodziły do 100%.— Nicanikloną konsekwencją tego stanu rzeczy był, powtarzający się z miesiąca na miesiąc wysoce niepokojący objaw, że za uzyskane od konsumentów kwoty Gazownia Miejska nie mogła bez znacznych dla przedsiębiorstwa strat ani zakupić niezbędnej ilości węgla, którego cena wzrastała w prostym stosunku do spadku marki, ani też wypłacić pracownikom poborów automatycznie podwyższanych według wskaźnika drożyznianego. Dalsze tolerowanie takiego stanu rzeczy groziło, stopniowym zamieraniem, a w ostatecznej konsekwencji, zupełnym anierachomieniem przedsiębiorstwa.

Gazownia była zatem zmuszona do zastosowania środków, które miały zabezpieczyć instytucję przed dalszą dewaluacją należnych kwot i któreby zarazem umożliwiły jej odzyskanie wydatkowanych funduszy na opłacenie robocizny i węgla w ilości niezbędnej dla normalnej produkcji.

Stąd zrodziła się myśl wprowadzenia systemu zaliczek na rachunek konsumowanego gazu. Zaliczki te były pobierane w wysokości 50% należności za wrzesień, 100% za październik i 60% za listopad ub. r. Przy tej sposobności stwierdzić należy, że nie było wypadku pobrania zaliczki ponad 100% należności.

Jak z powyższego wynika, wszelkie utyskiwania i zarzuty, kierowane pod adresem gazowni z tego powodu, jakkolwiek zrozumiałe, a nawet posiadające pewne pozory prawdopodobieństwa, były w rzeczywistości najzapełniej niezasadne. Dzięki zaliczkom Gazownia Miejska naprawiła częściowo szecerby, spowodowane chaosem walutowym. Konsumentów wyrównali tylko istotną wartość zużytego przez nich samego produktu, co było rzeczą i racjonalną, i obiektywnie sprawiedliwą.

Zaprowadzony obecnie system bonów gazowych nie różni się co do swej istoty od systemu zaliczek. Tak jeden, jak i drugi zabezpiecza w pewnych granicach wartość przypadającą od konsumentów należności, ale zaletą bonów jest, że umożliwiają konsumentom pewnego rodzaju kontrolę i usuwają pozory jakiegokolwiek niesprawiedliwości.—

— **O przeniesienie stacji towarowej Fabr. — Łódzkiej.** Sprawa przeniesienia stacji towarowej Fabryczno Łódzkiej stanowi, jak wiadomo jeden z głównych warunków racjonalnego rozwiązania zagadnienia rozbudowy miasta. W powyższej sprawie ławnik — przewodniczący Wydziału Badownictwa, inż. Folkierski, opracował memoriał do Ministerstwa Robót Publicznych. Memoriał skierowany będzie przez Magistrat do odpowiednich władz wraz z odpisem protokołu z odbytej w październiku r. ub. konferencji, w której brali udział przedstawiciele Min. Kolei Żelaznych, Robót Publicznych i Urzędu Wojewódzkiego oraz Warszawskiej Dyrekcji Kolei Państwowych.

— **Poświęcenie Kaplicy w II-gim Miejskim Domu Wychowawczym.** W niedzielę, dnia 13 b. m. z inicjatywy Wydziału Opieki Społecznej odbyła się uroczystość poświęcenia kaplicy w II-gim Miejskim Domu Wychowawczym. O godz. 9-cj rano w obecności p. prezydenta miasta M. Cynarskiego, ławnika Wydziału Opieki Społecznej, p. W. Adamskiego, członków delegacji W. O. Sp., personela i wychowawców Doma Wychowawczego, J. E. Ks. Biskup Tymieniecki w asyście kapelana ks. prałata i radnego miejskiego D. Kaczyńskiego dokonał aktu poświęcenia kaplicy, pod wezwaniem Sw. Michała Archanioła. Następnie J. E. Ks. Biskup wygłosił krótkie serdeczne przemówienie oraz ofiarował dla kaplicy piękny kielich, poezem została odprawiona msza Św., podczas której przystąpiło do komunii św. 49 wychowawców.

— **Połączenie telefoniczne.** Z dn. 12 stycznia r. b. Wydział Gospodarczy Magistratu uzyskał bezpośrednie połączenie telefoniczne ze stacją miejską. Obecnie telefon Wydziału Gospodarczego posiada №. 18-14.

— **Podwyższenie opłat w Rzeźni Miejskiej.** Magistrat postanowił na wniosek delegacji Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich podwyższyć o 200% taryfę za ubój bydła oraz inne świadczenia w Rzeźni miejskiej.

— **Z powodu zgonu Rapackiego.** Z powodu zgonu artysty Wincentego Rapackiego p. Prezydent Cynarski wystosował do dyrekcji teatrów miejskich w Warszawie telegram następującej treści:

„Warszawa. Dyrekcja Teatrów Miejskich.

Serdeczne wyrazy głębokiego żalu, w jakim pogrążona została scena polska z powodu śmierci tytana sztuki dramatycznej, wiel-

kiego pisarza i niepospolitej zamożności człowieka, Wincentego Rapackiego, zasyła

Marjan Cynarski

Prezydent miasta Łodzi.

— **Podwyższenie płac nauczycielstwa miejskich szkół średnich.** Zgodnie z orzeczeniem „Komisji Norm“ w Warszawie Magistrat postanowił podwyższyć płace nauczycielstwa miejskich szkół powszechnych na styczeń o 171%.

— **Przedłużenie ulic.** Na wniosek Wydziału Budownictwa, Magistrat zaakceptował projekt przedłużenia ul. Wodnej w myśl projektu opracowanego przez Oddział Zabudowy Miasta oraz projekt przedłużenia ul. Andrzeja, zgodnie z projektem Ministerstwa Robót Publicznych, postanawiając jednocześnie zwrócić się do Rady Miejskiej o zatwierdzenie wzmiankowanych projektów.

Licytacje przymusowe.

Wydział Podatkowy (Dział Setwestracyjny) niniejszym podaje do wiadomości, że w dniu 23 stycznia 1924 roku odbędą się licytacje ruchomości niżej podanych osób za niewpłacone podatki: J. Szatau J. A., Kilińskiego 42, 8 skrzyń wigonji. Monczki L., Cegielniana 70, meble w salonie i stołowym pokoju. M. Bergera, Piramowicza 8, kasa i biblioteka. Szackiej M., Cegielniana 71, pianino. D. Wieleza, Piotrkowska 41, szafa, kanapa i 4 krzesła. Kolnierzyka M., Podrzeczna 10, szafa. Klebera A., Konstantynowska 3, zegar. Bermiana H., Brzezińska 25, szafa i stół. Koniarzkiego S., Wschodnia 57, 25 bochenków chleba. Borowskiego M., Pomorska 4, szafa. Landsberga D., Zachodnia 23, zegar. Krybusa M., Wschodnia 64, szafa i garnitur. Karmazyn, Konstantynowska 13, szafa. Klajmana I., Drewnowska 31, 2 chustki wełniane. J. Mirli, Drewnowska 4, szafa. Jerusałskiego Ch., Podrzeczna 3, kapa. Wojdysławskiego J., Zawadzka 17, kredens. Fidlera W., Nowomiejska 4, maszyna do szycia. Zemana M., Pomorska 15, zegar. Sztajnhausera I., Stodolniana 2, 10 paczek bawełny, stół, 4 krzesła. Łajba J., Podrzeczna 20, tremo. Kryńskiej A., Gdańska 31, 1 sztuka towaru. Krygiera J., Pomorska 25, leżanka. Lajzerowicza Ch., Pomorska 9, 2 sztuki flaneli po 44 metry. Gutermana P., Wschodnia 52, towar.

Dnia 24 stycznia 1924 roku o godzinie 9-tej rano: u Wolińskiego A., Gdańska 118, otomana. Windermana M., Nawrot 1a, szafa. Janowskiego Ch., Gdańska 20, towar. Jeruzolimskiego, Narutowicza 31, kredans i tremo. Gutermana H., Narutowicza 23, szafa. Kantorskiej B., maszyna do szycia. Kapusty E., Wodny Rynek 14, szafa. Kielczewskiego K., Targowa 19, maszyna do szycia. Kowalskiego B., Rzgowska 46, szafa. Kruka W., Przejazd 14, szafa. Kaparty S., Przejazd 14, 2 pary bucików. Lange J., Przejazd 69, biurko. Winaera M., Główna 42, szafa. Gitajne P., Lipowa 53, kanapa. Goldbeka E., Lipowa 64, komoda i 4 krzesła. Grirberga M., Targowa 31, szafa. Kriese A., Gubernatorska, szafka, zegar i stół. Lewandowicza S., Targowa 47, maszyna do szycia. Kossower M., N. Zarzewka 2, worek maki. Kwał A., Główna 60, kredens i lustro. Szulc I., Sienkiewicza 74, tremo. Zylberszaca I., Główna 41, szafa do rzeźby. Warszawskiego A., Przędzalniana 16, lustro. Kohna H., Targowa 38, szafa.

